

ת"פ (חיפה) 31962-08-23 - מדינת ישראל נ' חמו פאיז

ת"פ (חיפה) 31962-08-23 - מדינת ישראל נ' חמו פאיז ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 31962-08-23

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

1. חמו פאיז

ע"י ב"כ עוה"ד תומר נוה ו/או אנס דיראוי

2. מוחמד כליבאת

3. נדים אבו כליב

שניהם ע"י

ב"כ עו"ד יהלי שפרלינג ו/או שושנה גולדשטיין

בית המשפט המחוזי בחיפה

[09.09.2024]

לפני כבוד השופט אינאס סלאמה

גזר דין

1. הנאשמים שלפניי הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות

הבאות:

נאשם מס' 1 (להלן: "נאשם 1") - סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וכן מעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

נאשם מס' 2 (להלן: "נאשם 2") - סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא + 31 לחוק.

נאשם מס' 3 (להלן: "נאשם 3") - עבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא לחוק.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים הושג בשלביו המוקדמים של ניהול ההליך המשפטי, עוד טרם החלה שמיעת הראיות.

הסדר זה לא כלל הסכמה בדבר העונש הראוי כי יגזר על הנאשמים, ובעניין זה טענו הצדדים "באופן חופשי".

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שעיקרן יפורט להלן, בסמוך ליום 19.9.2022, נגנב רכב מסוג סקודה בבעלותו של שי סמואל קזולה (להלן: "רכב הסקודה").
ביום 23.7.2023, בשעה 12:39 או בסמוך לכך, הנאשמים הגיעו כשהם לבושים בבגדים שחורים, ברכב מסוג טויוטה לנד קרוזר (להלן: "רכב הטויוטה") וברכב הסקודה, לשטח פתוח בפאתי שכונת זובידאת בכפר בסמת טבעון (להלן: "השטח"). זאת, כשנאשם 3 נושא ומוביל ברכב הטויוטה, בסיוע נאשמים 1 ו-2, רובה סער קלאצ'ניקוב תוצרת רומניה קליבר 39x7.62 מ"מ (להלן: "הרובה"), שתי מחסניות תואמות לרובה, טעונות ב-57 כדורים בקוטר 39x7.62 מ"מ, וכן אקדח חצי אוטומטי Springfield תוצרת ארצות הברית מודל XD-9 (להלן: "האקדח"), ושתי מחסניות תואמות לאקדח, טעונות ב-15 כדורים בקוטר 9 מ"מ כל אחת (להלן יחד: "כלי הנשק"). עוד צוין בכתב האישום המתוקן בנוגע לרובה ולאקדח, וביחס לכל אחד מהם, כי הוא כלי שסוגל לירות כדור או קליע ושכוחו להמית אדם. ביחס למחסניות צוין כי הן אביזרים לנשק.
4. הנאשמים נסעו עם הרכבים והחנו אותם במיקום מוסתר בין ערמות גרוטאות בשטח. בשעה 18:14 או בסמוך לכך, הנאשמים נסעו ברכבים לבית מגורים סמוך לשטח, שם החנה אחד הנאשמים את רכב הסקודה ועבר לרכב הטויוטה. מיד לאחר מכן, הנאשמים נסעו ברכב הטויוטה לכיוון היציאה מהשכונה, כשנאשם 1 נוהג ברכב, וכשנאשם 3 נושא ומוביל, בסיוע נאשמים 1 ו-2 את כלי הנשק.
5. הנאשמים הבחינו בחסימה יזומה ובשוטרים המסמנים להם לעצור. נאשם 1 לא נענה לסימון השוטרים, ביצע פניית פרסה על שביל העפר הסמוך לכביש והחל בנסיעה מהירה בחזרה לכביש 7515, כאשר מספר ניידות דולקות אחרי רכב הטויוטה עם אורות כחולים דולקים, והשוטרים כורזים לנאשמים לעצור.
6. נאשם 1 אשר הבחין בניידות, המשיך במנוסה, בנסיעה נמהרת או רשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, תוך עקיפת רכבים מימין ומשמאל, נסיעה נגד כיוון התנועה ונסיעה על מעגל תנועה. בהמשך, בוצעה חסימה יזומה נוספת על ידי כוח משטרת. נאשם 1, אשר הבחין בחסימה, פנה במהירות לכיוון שכונת זובידאת, והמשיך בהימלטות מהרכבים המשטרתיים שדולקים אחר רכב הטויוטה בתוך השכונה.
7. בשעה 18:21 או בסמוך לכך, הנאשמים פנו ימינה לכביש 762, ומיד לאחר מכן ירדו מהכביש ונסעו בדרך עפר. בשלב זה, נאשם 3 פתח את הדלת הימנית קדמית של רכב הטויוטה והשליך את כלי הנשק, בעוד הרכב ממשיך כל העת בנסיעה.

8. בסוף דרך העפר, נאשם 1 סטה עם רכב הטויוטה ימינה ועצר אותו. הנאשמים יצאו מהרכב והחלו במנוסה בשטח המיוער, כשהם מתעלמים מקריאות השוטרים, המורים להם לעצור ומירי באוויר שביצעו השוטרים. דקות לאחר מכן, נאשם 1 אותר כשהוא מסתתר בין השיחים. נאשמים 2 ו-3 נעצרו כעבור מספר שעות כשהם מסתתרים בדיר כבשים במורדות המערביים של כפר חילף.
9. עוד על פי כתב האישום המתוקן, הסיוע לנשיאת והובלת כלי הנשק התבטא בכך, שנאשם 2 סיפק את רכב הטויוטה ונאשם 1 נהג בו, ובכך שהשניים נכחו עם נאשם 3 ברכב, ובכך אפשרו את ביצוע העבירה והקלו עליה. תסקיר שירות המבחן
10. בתסקיר שערך שירות המבחן על אודות נאשם 3, בהתאם להחלטתי ובשים לב לחובה שבדין, פורט רקעו האישי והמשפחתי של נאשם זה. בכלל זה צוין כי נאשם 3 בן 19 שנים לערך, רווק. משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-4 ילדים. מדברי הנאשם עולה כי אביו נרצח בשנת 2016. האם עקרת בית. בעת מעצרו בגין המעשים מושא ענייננו, היה נאשם 3 תלמיד תיכון.
11. נאשם 3 ביטא צער בפני שירות המבחן על מעשיו. הוא הודה במיוחס לו, אך שירות המבחן התרשם כי מדובר בעיקר בהכרה קוגניטיבית, וכי מבחינה רגשית נאשם 3 נטה לצמצם במשמעות מעשיו, והיה ממוקד יותר בעצמו. נאשם 3 הציג בעיקר עמדה הגנתית, השלכתית וקורבנית.
12. בהערכת הסיכון לעבריינות, הביא שירות המבחן בחשבון, בין היתר, את התרשמותו מתנאי גדילת נאשם 3 בסביבה עבריינית והעדר דמויות הוריות נוכחות בחייו. עוד ציין שירות המבחן, את חשיפתו של נאשם 3 בתהליך התפתחותו לסביבה אלימה וכוחנית. מנגד, בבחינת הסיכוי לשיקום, הביא שירות המבחן בחשבון, בין היתר, את העובדה שנאשם 3 נעדר הרשעות קודמות בפלילים, וכי על אף המתואר לעיל, נאשם 3 מדווח כי הוא נעדר כל שימוש בחומרים משני תודעה.
- בשים לב לאלו ועוד, העריך שירות המבחן קיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק ופוגענית מצד נאשם 3 בעתיד. בסופו של דבר, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 3. עוד צוין, כי נוכח אופי העבירות וחומרתן, ענישה הרתעית משמעותית בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח, עשויה לחדד עבור נאשם 3 את הגבול בין מותר לאסור, ולהוות עונש גמולי על בחירותיו. טיעוני הצדדים לעונש

13. בדיון שיוחד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, המאשימה הגישה גם טיעון כתוב, במסגרתו עמדה היא על עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק, אשר רבו בשנים האחרונות, והנגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי על ידי מי שאינו מורשה ומיומן בכך. לטענתה, תופעת החזקת נשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש, ובית המשפט מחויב להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה. עוד טענה המאשימה, כי בעבירות כגון דא יש ליתן הבכורה לשיקולי גמול, הרתעה והגנה על הציבור. עבירות הנשק, כך נטען, מטרתן להגן על שלום הציבור ובטחונו, על חיי אדם ועל הרכוש.
14. המאשימה ציינה אף כי נאשם 1 הורשע בביצוע עבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, ובכך נפגעו ערכים חברתיים של סיכון חיהם, שלומם ורכושם של משתמשי הדרך, וכן פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור וגורמי אכיפת החוק. לטענתה, יש להטיל ענישה מחמירה בגין ביצוע מעשיו אלו של נאשם 1.
15. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי קיימות נסיבות מחמירות רבות במעשי הנאשמים. בכלל זה, ציינה המאשימה את התכנון שקדם לביצוע העבירה, עת הנאשמים לבשו שחורים, הגיעו בשני רכבים (אחד מהם גנוב), כשנאשם 3 מוביל ונושא, והנאשמים האחרים מסייעים לו בכך, שני נשקים שונים עם מחסניות טעונות בכדורים. לטענת המאשימה, לא מדובר בנשיאת נשק תמימה, אלא במסגרת היערכות פלילית משמעותית ומתוכננת. המאשימה הדגישה כי לא מדובר בנשיאה רגעית, אלא כי הנאשמים שהו בשטח כ-6 שעות כשכלי הנשק ברשותם. עוד עמדה המאשימה על חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע המעשים, תוך שטענה כי הסיוע הוא ברף הגבוה, וכן על פוטנציאל הנזק הרב הגלום במעשי הנאשמים, ובין היתר בשים לב לסוג הנשקים ולתחמושת הרבה שהייתה באמתחתם. זאת ועוד, על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין.
16. המאשימה הפנתה גם לתיקון 140 לחוק, הקובע כהוראת שעה עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק לצד עבירות נשק, והחל בענייננו. כמו כן, ובמסגרת מאמץ התביעה להביא לצמצום תופעת עבירות הנשק, המאשימה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה בדבר מדיניות הענישה בעבירות נשק.
17. בהינתן טיעוניה אלו ועוד, המאשימה עתרה לקבוע את מתחמי העונש הבאים: נאשם 1 - מתחם הנע בין 36 ל-48 חודשי מאסר בפועל, נאשם 2 - מתחם הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר בפועל, נאשם 3 - מתחם הנע בין 4 ל-6 שנות מאסר בפועל.
- בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה עמדה על הודאת הנאשמים בשלב מוקדם של ניהול ההליך; על העדר עבר פלילי של נאשמים 2 ו-3, וכן על עברו הפלילי של נאשם 1. בהתחשב בכל אלו, ובהינתן הצורך בהרתעה, עתרה המאשימה למקם את עונשם של נאשמים 2 ו-3 ברף הבינוני, ואת עונשו של נאשם 1 מעל לרף הבינוני. זאת, לצד מאסר מותנה לתקופה ארוכה, וכן קנס כספי. בנוסף, ובכל הנוגע לנאשם 1, המאשימה עתרה כי יושת עליו עונש של פסילת רישיון הנהיגה בפועל, וכן פסילה מותנית.

18. סנגורו של נאשם 1 הפנה לתיקון המשמעותי לטענתו שבוצע בכתב האישום, אשר אינו אך תיקון עובדתי, אלא גם מהותי. בכלל זה, הדגיש הסנגור כי העבירות אשר יוחסו לנאשם 1 תחילה, היו "חמורות פי עשרות מונים". כך למשל, עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הוחלפה בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, המצויה בתחום סמכותו של בית משפט השלום. זאת ועוד, עולה מכתב האישום המתוקן כי לא בוצע שימוש בכלי הנשק, וכי לא נגרם כל נזק לרכוש או לגוף. עוד עולה מטעונו סנגורו של נאשם 1, כי הלה סבור שהפסיקה עליה מבקשת המאשימה להתבסס אינה עולה בקנה אחד עם מתחמי הענישה להם היא עותרת, וכן כי בחלק מן המקרים אליהם הפנתה המאשימה, עתרה היא שם למתחם גבוה בהרבה מן העונש שהושת בסופו של דבר. הסנגור ביקש להפנות לשורה של גזרי דין על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהדגיש את עתירת המדינה לעונש אל מול העונש שנגזר בסופו של דבר.

19. עוד עמד הסנגור על גילו של נאשם 1 ועל היותו במעצר מאחורי סורג ובריה משך תקופה ממושכת של שנה לערך, כשנאשם 1 "משמש כאסיר תומך, אסיר חיובי". נאשם 1 נשוי ואב לילדה קטנה, אותה לא ראה מאז נעצר, ולדברי האם הילדה מטופלת ו"יש התנהלות של חרדת נטישה ותסמונת הניכור ההורי". נאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות, הביע חרטה וחסך העדתם של כמעט 60 עדים.

בשים לב לטיעונו אלו ועוד, סבור הסנגור כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 16 ל-25 חודשי מאסר בפועל, וכי יש למקם את העונש סמוך לרף הבינוני של המתחם.

20. סנגורם של נאשמים 2 ו-3 עמד גם הוא על התיקון המשמעותי ביותר שבוצע בכתב האישום, נוכח "קשיים ראייתיים אדירים". לטענתו, "80% מכתב האישום לגבי חלק מהנאשמים נמחק". אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובראי מעשיו של נאשם 2, הלה "סך הכל הוא סיפק את הרכב, זה הסיוע שלו, סיפק את הרכב". לטענת הסנגור, "זו עבירת סיוע ברף הנמוך ביותר שאפשר למצוא".

הסנגור הסתמך גם הוא על גזרי דין שונים, על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, כאשר לדידו, העונש החמור ביותר שהושת מבין כל אותם המקרים אליהם הפנה הסנגור הוא 32 חודשי מאסר בפועל. אך זאת, במקרה עם נסיבות חמורות באופן משמעותי מאשר בעניינו, שכן שם בוצע ירי לעבר בניין מרובה M16.

21. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי נאשמים 2 ו-3 הודו בהזדמנות הראשונה, ובכך חסכו בזמן שיפוטי רב, ובמתן עדותם של רבים, חלקם נמנים עם כוחות הביטחון. נאשם 2, כך נטען, צעיר בן 26, נעדר עבר פלילי, זהו מעצרו הראשון, ויש לנהוג בו במידת הרחמים, וליתן לו הזדמנות. גם נאשם 3 נעדר עבר פלילי. מדובר במי שהיה "צעיר בגיר" בעת ביצוע העבירה, בן 18.5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא ילדוטי. "הוא ילד שעבר את החיים הכי קשים שאפשר לתאר". אביו נרצח כשהיה רק בן 10. הסנגור פרט עוד כי בבית לא היה אוכל, "עוני מרוד", וכי נאשם 3 החל לעבוד מגיל צעיר. הסנגור שב והדגיש את הודאת הנאשמים, וכן את החרטה הכנה והאמיתית שהם הביעו.

22. בשים לב לטיעונו אלו ועוד, סבור הסנגור כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של נאשם 3 נע המתחם בין 20 ל-30 חודשי מאסר בפועל. עוד סבור הסנגור כי יש להשית על כל אחד מהנאשמים עונש בתחתית המתחם.

דבר הנאשמים

23. לקראת חתימת דיון הטיעונים לעונש, אמר כל אחד מהנאשמים את דברו. נאשם 1 התנצל על שעשה, וביקש "הזדמנות לשנות את החיים שלי לחיים נורמטיביים". נאשם 2 הצטער אף הוא על שעה. כך גם נאשם 3 אשר הביע צער, וביקש "שתתנו לי הזדמנות לפרנס את המשפחה ואת האחיות שלי".
דיון והכרעה

24. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש אשר יוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יפנה בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. ועוד, במיקום העונש בתוככי המתחם, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולים של הרתעת היחיד או הרתעת הרבים. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש, הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור. מתחם העונש ההולם

25. כאמור לעיל, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות שעניינן נשק - נאשם 3 בנשיאה ובהובלה, ונאשמים 1 ו-2 בסיוע לנשיאה ולהובלה. לצד זאת, נאשם 1 הורשע גם בביצוע מעשי פזיזות ורשלנות. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

26. בכל הנוגע לעבירות הנשק, גלומה בהן פגיעה משמעותית בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובראשם שמירה על החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומו. בעצם נשיאת והובלת נשק במרחב הציבורי, וודאי כל אימת שהדבר נעשה באזור מיושב, גלומה סכנה שמא ייארע שימוש בנשק אשר יגרום לנזק רב עד מאוד, אם לרכוש ואם חמור מכך - לגוף, תוך אפשרות כי השימוש בנשק יגרום אף לקורבנות בנפש. הנזק הפוטנציאלי, יכול וייארע כתוצאה משימוש בנשק על ידי העבריין, האוחז בו שלא כדיון, אך יכול וייארע הוא גם על ידי אדם אחר, היה והנשק יעבור מיד ליד. התוצאה חד היא - נזק הן בהיבט הפרט של מי אשר השימוש בנשק מכוון כלפיו, והן בהיבט הציבור בכללותו להתהלך באין מפריע ובתחושת ביטחון במרחב הציבורי.

נשיאת נשק למשך מספר שעות, כפי שארע בענייננו, גם בה יש כדי להוסיף חומרה יתרה. כך גם, למספר כלי הנשק ולסוגם יש להעניק משמעות בעת בחינת חומרת המעשים. נזכיר כי בענייננו מדובר בשני כלי נשק, אחד התקפי (הרובה), עם מחסניות טעונות בכדורים.

תופעה זו של החזקת/הובלת/נשיאת נשק בלא רשות על פי דין, ובמיוחד במרחב הציבורי, יש לגדוע. הדרך לעשות כן, היא באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה, אשר תעביר מסר חד וברור לעבריין העומד לדין ולעבריינים בפוטנציה, לבל יבצעו עבירות כגון דא.

27. ענייננו אינו מתמצה רק בעבירות נשק, אלא נאשם 1 הורשע גם בביצוע מעשי פיזיות ורשלנות. בדרך הילוכו של נאשם 1, אשר נהג ברכב הטויוטה וביקש פעם אחר פעם לחמוק מידי השוטרים, ואגב כך נהג הוא באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, פגע הוא פגיעה בלתי מבוטלת במספר ערכים. ערכים אלו קשורים אל הציבור הרחב, בדמות סיכון שלומם, ביטחונם וחייהם של משתמשי הדרך, ובכלל - פגיעה בסדר הציבורי. ערכים אלו קשורים גם אל כוחות הביטחון, באופן שנפגעה יכולתם לאכוף את הדין ולבצע מלאכתם נאמנה. התנהלות נאשם 1 יש בה גם כדי לסכן את שלום השוטרים.

28. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות אלו. ראו על כך ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.12.2023) (להלן: "עניין חווא"):

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי מדיניות ההחמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938)".

בהמשך פסק הדין בעניין חווא, בפסקה 13, נקבע כך:

"בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט (ראו: עניין קואסמה, פסקה 16; עניין אבו עבסה, פסקה 15). עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחוננו ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עניין נורי, פסקה 9).

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה".

29. על חומרת העבירה ומגמת ההחמרה, ראו גם ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו ... לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ... ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ... ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

30. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה על מי אשר מבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים להליך הפנה לפסיקה אשר יש בה לטעמו כדי לתמוך בעמדתו. אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים, וכן לפסיקה שעניינה גם בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות;

ע"פ 9228/23 מדינת ישראל נ' אגבאריה (26.5.2024) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיבים הורשעו בביצוע בצוותא של נשיאת והובלת נשק. זאת, לאחר שבשעת לילה נסעו הם (יחד עם אחר) ברכב באום אל פחם. המשיב 1 נהג ברכב והמשיב 2 ישב לצידו, תוך שהם נשאו והובילו ברכב תיק בד ובו תת מקלע מאולתר טעון במחסנית שבה עשרה כדורים, וכדור נוסף בבית הבליעה של הנשק. נמצאו בתיק, בין היתר, גם תשעה כדורים, כפפה שחורה וכפייה. ברכב היה מצוי גם כובע גרב שחור ובו פתחים לעיניים. לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי מידת שליטתו של המשיב 2 בנשק הייתה ישירה מזו של המשיב 1, קבע הוא מתחם עונש הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל בענייניו של המשיב 1. בענייניו של המשיב 2 נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. לבסוף, השית בית המשפט המחוזי עונש בתחתית המתחם שנקבע בענייניו של כל אחד מהמשיבים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המשיב 2 על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה לגבי שני המשיבים, ובין היתר באופן שעונש המאסר של כל אחד הועמד על 32 חודשי מאסר בפועל.

עניין חווא - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המערער הורשע בביצוע עבירות בנשק (החזקה ונשיאה), לאחר שבמשך כשנה וחצי החזיק אקדח טעון במחסנית ובתוכה 6 כדורים (דובר באקדח הזנקה שהוסב). באחד הימים יצא המערער את ביתו והלך יחד עם רעייתו לכיוון רכבו שחנה בסמוך, כשהוא מחזיק ונושא את הנשק. הנשק הוסתר בבגדיו של המערער. שוטרים שהיו בתצפית הבחינו במערער, וזה החל לברוח. תוך כדי הימלטות, המערער הוציא את הנשק והחזיקו בידו. השוטרים השיגוהו. אחד מהם כיוון לעבר המערער נשק דרוך והמערער נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 35 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. על המשיב הושתו בבית המשפט המחוזי (ע"י מותב זה) 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו את הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) "... בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

ע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירה של נשיאת והובלת נשק בצוותא. על פי המתואר, המערער ואחרים נסעו ברכב בעודם מצוידים בשני אקדחים, והגיעו לבית מגורים. האחרים ירו לעבר בית המגורים ופגעו ברכב שחנה בסמוך לו. בהמשך, הגיעו לבית מגורים במקום אחר; האחרים ירו לעבר בית המגורים על רקע סכסוך של המערער עם מי אשר התגורר בו, ופגעו ברכב שחנה סמוך לו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5765/20 אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.3.2021) - המערערים הורשעו בביצוע עבירות של הובלת ונשיאת נשק, וכן שיבוש מהלכי משפט. זאת לאחר שהמערער 2 נהג ברכב, לצידו המערער 1, כשהם נושאים ומובילים שני אקדחים, אשר בכל אקדח מחסנית מלאה. ניידת משטרה שנסעה אחריהם הבהבה בפנסיה. המערער 2 המשיך בנסיעה קצרה ואז עצר את הרכב. המערער 1 יצא מהרכב, רץ אל חצר בית, השליך שם את האקדחים ואת המחסניות, ושב אל הרכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף השית על כל אחד מהמערערים 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. הערעור נדחה.

ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק. על פי המתואר, המערער יצא מפתח בית שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, ובחלוף מספר דקות המערער פרק את האקדח והעבירו לנאשם מס' 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 6179/20 ג'דאוי נ' מדינת ישראל (1.10.2020) - המערער הורשע בביצוע עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה), ובמעשי פיזיות ורשלנות. על פי המתואר, המערער ונאשם נוסף נסעו ברכב. החל מרדף משטרתי אחריהם, אך הם לא שעו להוראות השוטרים ונמלטו עד שנעצרו. זאת, כשהרכב בו נסעו השניים הושלך במהלך המנוסה כלי נשק (M16 תקול שלא ניתן היה לבצע בו ירי). על המערער הושת עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עבירות נלוות. הערעור שהתמקד בפער בין ענישת המערער לעונש שהושת על האחר, נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 59464-09-23 מדינת ישראל נ' חאלדי (18.7.2024) - נאשם 1 הורשע בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) וכן בהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. נאשם 2 הורשע בסיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), וכן בהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי המתואר, הנאשמים נסעו בטרקטורון, כשהם עוטים על פניהם רעלות ומשקפי רכיבה, וחובשים קסדות. זאת, כשנאשם 1 נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג FN, הטעון במחסנית ובה 12 כדורים בקוטר 9 מ"מ, ונאשם 2 מסייע לו בכך שנכח בטרקטורון וחזק את ידיו, בידועו על הנשק. שוטרים כרוז לנאשמים לעצור, אך אלו לא שעו להוראות השוטרים, נמלטו מהמקום ובהמשך נעצרו. בגזר דין של הח"מ, ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 28 ל-46 חודשי מאסר, ונוגע לנאשם 2, מתחם הנע בין 14 ל-28 חודשי מאסר. על כל אחד מהנאשמים נגזר עונש מאסר בפועל בתחתית המתחם, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי נצרת) 8193-06-23 מדינת ישראל נ' מחאמיד (28.5.2024) - גזר דין אליו הפנה סנגורם של נאשמים 2 ו-3. הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות בנשק וירי מנשק חם. על פי המתואר, הנאשמים רכבו על גבי קטנוע כשהם נושאים ומובילים דמוי רובה סער מסוג M16, כשהוא טעון במחסנית ובתוכה כדורים. בהמשך, הם ירו מספר יריות באוויר, ואחר כך לפחות 15 כדורים לכיוון בית. הנאשמים נמלטו באמצעות הקטנוע, וכשהגיעו אל חסימה משטרית, ניסו הם להימלט מידי השוטרים. בתגובה, אחד השוטרים פגע עם רכב הבילוש בו היה הוא מצוי בקטנוע, והנאשמים נפלו. נאשם 2 היה שרוע על הכביש והנשק לידו; השוטרים חשו סכנה לחייהם, ירו לעברו, ונאשם 2 נפצע במספר מקומות בגופו. במסגרת הסדר טיעון, הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 48 חודשי מאסר, וההגנה תטען באופן חופשי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית על כל אחד מהנאשמים 32 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 17260-12-23 מדינת ישראל נ' אסדי (23.5.2024) - גזר דין אליו הפנה סנגורו של נאשם 1. הנאשם הורשע בסיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), וכן בשימוש ברכב ללא רשות. הנאשם סייע לאחרים שביצעו ירי באמצעות שלושה אקדחים, של לא פחות מ-44 קליעים לעבר בית המתלוננים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 12 ל-28 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 48513-12-23 מדינת ישראל נ' עואד (16.5.2024) - הנאשם הורשע בביצוע עבירת נשיאת נשק, לאחר שבשעת לילה מאוחרת נשא הוא יחד עם אחר אקדח מסוג גלוק 19, טעון במחסנית ובה לפחות 15 כדורים, במטרת היערכות לירי על בית עסק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 22 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 34669-01-23 מדינת ישראל נ' גאנם (29.10.2023) - גזר דין אליו הפנה סנגורו של נאשם 1. באותה פרשה, נאשם 1 הורשע בסיוע לנשיאת נשק ותחמושת בצוותא, שיבוש מהלכי משפט בצוותא, מעשי פזיזות ורשלנות, וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. נאשם 2 הורשע בנשיאת נשק ותחמושת בצוותא, שיבוש מהלכי משפט בצוותא, וקשירת קשר לפשע. דובר באקדח חצי אוטומטי מסוג LLAMA טעון במחסנית ובה 5 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בעניינו של נאשם 1, הנע בין 16 ל-42 חודשי מאסר, ובעניינו של נאשם 2, מתחם הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר. על נאשם 1 נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 10 חודשים, וכן עונשים נלווים. על נאשם 2 הושטו 32 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי ערעורו של נאשם 2 נדחה, לאחר שהלה קיבל את המלצת בית המשפט העליון וחזר בו מערעורו (ע"פ 8759/23, מיום 5.8.2024).

ת"פ (מחוזי חיפה) 38718-12-21 מדינת ישראל נ' ג'בארין (17.7.2022) - גזר דין אליו הפנה סנגורם של נאשמים 2 ו-3. הנאשם הורשע בעבירות בנשק (נשיאה והובלה). על פי המתואר, הנאשם ואחר נסעו ברכב, כשהם נושאים ומובילים אקדח חצי אוטומטי בקליבר 9 מ"מ מסוג BUL, כשהוא טעון במחסנית ובתוכה 16 כדורים בקוטר 9 מ"מ, כשהנשק דרוך. עוד ברכב, החזיקו השניים משקפות וכפפות. נקבע מתחם עונש הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר, והושת על הנאשם מאסר בפועל בן 15 חודשים, וכן מאסר מותנה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 מדינת ישראל נ' טחימר (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח חצי אוטומטי D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל-38 חודשי מאסר בפועל, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (שלום באר שבע) 7733-02-22 מדינת ישראל נ' אוזן (1.1.2023) - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע בנהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה כשברמזור אור אדום (3 עבירות), נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סטרי (4 עבירות), וכן בשימוש ברכב ללא רשות ונטישה באותו מקום. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 13 ל-30 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי פסילה, ועונשים נלווים. עד כאן סקירת הפסיקה.

32. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת על כי מדובר בשני כלי נשק. אחד מהם הוא כלי נשק התקפי - רובה סער קלאצ'ניקוב. זאת ועוד, לכל אחד מכלי הנשק שתי מחסניות תואמות, וכל אחת מן המחסניות הייתה טעונה בכדורים. יחד, דובר בתחמושת רבה - 57 כדורים במחסניות התואמות לרובה ו-30 כדורים במחסניות התואמות לאקדח. יש להביא בחשבון גם את משך הנשיאה וההובלה. על פי סד הזמנים המופיע בכתב האישום המתוקן, מדובר בנשיאה ארוכה שנמשכה שש שעות לערך, חלקה בעוד הנאשמים מצויים בסביבת מגורים. נסיבות אלו, יש בהן להגביר באחת את פוטנציאל ההרס וההרג שעלול היה להתרחש. בצד זאת, יש להביא בחשבון כי פוטנציאל הנזק, אף כי רב הוא, לא התממש בסופו של דבר.

בכל הנוגע לעבירות הנשק, ברי כי חלקו של כל אחד מהנאשמים אינו דומה לחלקו של האחר. נאשם 3 הוא המרכזי והדומיננטי ביותר. הוא מי אשר נשא והוביל את כלי הנשק בפועל. נאשם 3 אף פתח את דלת רכב הטויוטה אגב נסיעה ובמהלך ההימלטות מהשוטרים, והשליך את כלי הנשק. בהתאם, יוחסו לו עבירות נשק מושלמות. נאשמים 1 ו-2 סייעו בידיו לעשות כן. נאשם 2 סיפק את רכב הטויוטה, ונאשם 1 נהג ברכב. בנוסף, השניים שהו ברכב יחד עם נאשם 3, ובכך על פי כתב האישום המתוקן, "אפשרו את ביצוע העבירה והקילו עליה". בהתאם, לכל אחד משני נאשמים אלו יוחסו אף סיוע לעבירות בנשק.

33. בבחינת מעשיו של נאשם 1, יש ליתן הדעת גם לאופן נהיגתו ולהתנהלותו. נאשם 1, אשר הבחין, כמו גם יתר הנאשמים, בקיומה של חסימה יזומה על ידי המשטרה ובסימון השוטרים לעצור, לא נענה, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה מהירה. גם משהבחין בניידות המשטרה דולקות אחריו, המשיך הוא במנוסה באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, תוך עקיפת רכבים מימין ומשמאל, נסיעה נגד כיוון התנועה ונסיעה על מעגל תנועה. כך, המשיך נאשם 1 בנהיגתו למרות שהבחין בחסימה יזומה נוספת שבוצעה. בחלק מן הזמן נסע הוא בתוך שכונה. עוד, ובנוגע לשלושת הנאשמים, לא נעלם הימני גם המתואר בכתב האישום המתוקן, לפיו, לאחר שנאשם 1 עצר את רכב הטויוטה, יצאו השלושה ממנו והחלו במנוסה, תוך שהם מתעלמים מקריאות השוטרים כי יעצרו, ומירי באוויר אשר ביצעו השוטרים.

34. עניין נוסף שיש ליתן עליו את הדעת, הוא העונש המזערי למבצעי עבירות נשק, אשר נקבע כהוראת שעה במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938. לפי תיקון זה, בעבירות נשק מסוימות, שענייננו נמנה עמן, ככלל לא יפחת העונש מרבע מן העונש המרבי שנקבע לצד אותה עבירה. כך נקבע, בין היתר, "נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם..." (ראו דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 142 - הוראת שעה) (עונש מזערי על החזקת נשק בלא רשות על פי דין), התשפ"א-2021, ה"ח הכנסת 872).

35. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מפועלם של הנאשמים ומידת הפגיעה בערכים אלו, כמו גם בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 1 מצוי בטווח שבין 19 ל-32 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה בפועל של רישיון הנהיגה; מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 2 מצוי בטווח שבין 17 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ובכל הנוגע לנאשם 3 מצוי מתחם העונש ההולם בטווח שבין 34 ל-52 חודשי מאסר בפועל.

36. טרם אעבור לבחון את העונש הראוי להשית על כל אחד מהנאשמים, אציין, כי לא מצאתי בעניינינו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחמי העונש שזה עתה נקבעו, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחמים. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים וממילא אינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחמים. אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשמים בגבולות מתחמי הענישה ההולמים. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק. העונש המתאים לנאשמים

37. בענייניו של כל אחד מן הנאשמים, יש ליתן משקל להודאתו בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. הודאת הנאשמים ניתנה בשלביו המוקדמים של ניהול ההליך, עוד טרם החל שלב שמיעת הראיות במשפטם. בכך נחסך זמן שיפוטי רב, וכן שמיעתם של עדים רבים (כתב האישום מונה רשימה של למעלה מ-50 עדים). אציין עוד, כי הודאת הנאשמים ניתנה אגב שינוי משמעותי ומהותי בכתב האישום, בעבירות המיוחסות להם.

38. משקל נכבד בעניינים של נאשמים 2 ו-3 יש ליתן לעובדה כי זוהי הסתבכותם הראשונה בפלילים, וכי לא רשומות לחובתם הרשעות קודמות. אשר לנאשם 1, לחובתו רישום פלילי ותעבורתי (טמ/1). העבר הפלילי כולל שתי הרשעות קודמות, החמורה שבהן בגין נשיאת/הובלת נשק וטיפול בלתי זהיר בחומר נפץ, אשר נוכח מעשיו אלו נגזר עליו, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 267 ימים. העבר התעבורתי כולל שמונה הרשעות קודמות, רובן מסוג ברירת משפט.

יש ליתן ביטוי גם לדברי הצער שהנאשמים הביעו בדיון שהתקיים לפניי, ובקשת מי מהם להעניקת הזדמנות נוספת לשוב אל המוטב. גם בנסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של מי מהנאשמים, כפי המופיע בתסקיר שירות המבחן בענייניו של נאשם 3 וכפי הנטען מפי הסנגורים כמפורט לעיל, יש כדי לפעול לקולא, שכן דומני כי עונש המאסר שיושג על כל אחד מהנאשמים, אפשר ויהווה פגיעה במידה כזו או אחרת במשפחתו. יש ליתן הדעת גם לגילם הצעיר באופן יחסי של הנאשמים בעת ביצוע המעשים על ידם, ובמיוחד לגילו של נאשם 3 אשר היה בן 18.5 שנים.

39. צבר שיקולים אלו, הפועל רובו ככולו לזכות הנאשמים (למעט עברו הפלילי של נאשם 1), יש בו די על מנת למקם את עונש המאסר בפועל בתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע לגבי נאשמים 2 ו-3. באשר לנאשם 1, ראוי יהא למקם את עונשו למעלה קמעה מהרף התחתון של המתחם. באמצעות ענישה זו של מאסר ממושך מאחורי סורג ובריא, בצירוף מאסרים מותנים, קנס ופסילה בפועל של רישיון נהיגתו של נאשם 1, סבורני כי יוגשם עיקרון ההלימה. בד בבד, תושג הרתעת הנאשמים, כמו גם הרתעת עבריינים בפוטנציה לבל יבצעו עבירות כגון דא. עונש המאסר, אף כי ממושך הוא במיוחד בענייניו של נאשם 3, יותיר בידי הנאשמים את ההזדמנות לה ייחלו הם לשוב אל החברה ולפעול לטיפול עתידם ובני ביתם. אין לי אלא לקוות כי מאסרם זה של הנאשמים יהא האחרון, וכי מעתה ואילך יבחר כל אחד מהם לילך בדרך הישר.

סוף דבר

40. על כן, אני גוזר על נאשם 1:

- עשרים ואחד (21) חודשי מאסר בפועל.

- תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 23.7.2023.

- עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.

- ששה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של מעשי פיזיות ורשלנות.

- שמונה (8) חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אשר יימנו מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, ויבואו במצטבר לכל פסילה אחרת אותה הוא מרצה. הפסילה תחושב כנגד הפקדה, כמתחייב.

- קנס בסך של ₪ 2,500 אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.

על נאשם 2 אני גוזר את העונשים הבאים:

- שבעה עשר (17) חודשי מאסר בפועל.

- תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 23.7.2023.

- עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.

- חמישה (5) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.
 - קנס בסך של 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.
 - על נאשם 3 אני גוזר את העונשים הבאים:
 - שלושים וארבעה (34) חודשי מאסר בפועל.
 - תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 23.7.2023.
 - שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.
 - שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.
 - קנס בסך של 4,000 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.
- אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
- ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.